

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 845/08
26.06.2008. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca AA protiv tuženog "BB" koga zastupa BA advokat, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž.br.540/08 od 21.2.2008. godine, u sednici održanoj dana 26.6.2008. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDAJU SE presuda Okružnog suda u Leskovcu Gž.br.540/08 od 21.2.2008. godine i presuda Opštinskog suda u Lebanu P.1-381/07 od 24.10.2007. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Leskovcu Gž.br.540/08 od 21.2.2008. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena presuda Opštinskog suda u Lebanu P.1-381/07 od 24.10.2007. godine kojom je usvojen zahtev tužioca i poništeno rešenje tuženog o otkazu ugovora o radu br. 66/1 od 30.6.2006. godine a tuženi obavezan da tužioca vrati na poslove i radne zadatke koje je obavljao do donošenja osporenog rešenja. Istom presudom obavezan je tuženi da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 1.000,00 dinara.

Protiv ove drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu du smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku - ZPP ("Službeni glasnik RS",br.125/04) i našao da je revizija osnovana.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je kod tuženog bio u radnom odnosu na neodređeno vreme, a po ugovoru o utvrđivanju prava, obaveza i odgovornosti br. 66 od 1.9.2002. godine obavljao je poslove električara I grupe. Prema potvrdi o privremenoj sprečenosti za rad bio je od 14.6.2006. godine do 23.6.2006. godine na bolovanju (zbog anksiozne depresije). Dana 19.6.2006. godine zatečen je od strane komisije tuženog da oko 19,30 časova vozi traktor radi predaje jagoda na otkupnom mestu u VV, gde inače živi i ima poljoprivredno domaćinstvo. Pre toga tužilac je bio na godišnjem odmoru od 5.6. do 13.6.2006. godine. Tuženi je zbog ovakve radnje pismeno upozorio tužioca i ostavio mu rok za izjašnjenje, obavestio je i sindikat čiji je tužilac član, a potom otkazao ugovor o radu tužiocu 30.6.2006. godine zbog zloupotrebe bolovanja.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su zaključili da je okolnost da je tužilac zatečen da vozi traktor za vreme privremene sprečenosti bez uticaja i da je za primenu ovog otkaznog razloga iz člana 179. stav 1. tačka 6. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS",br.25/05, 61/05), potrebna prethodna provera po odredbama člana 105. stav 3. ovog zakona, što tuženi nije zahtevao. Zato su zahtev tužioca usvojili i poništili osporeno rešenje tužene o otkazu ugovora o radu tužiocu.

Revizijom tužene se osnovano ukazuje da su razlozi nižestepenih sudova nejasni i protivrečni i da je zbog pogrešne primene materijalnog prava činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

Prema odredbama člana 179. stav 1. tačka 6. Zakona o radu, poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca, između ostalog i ako zaposleni zloupotrebi pravo na odsustvo zbog privremene sprečenosti za rad. Ovaj otkazni razlog se, po oceni Vrhovnog suda, obrazuje radnjom samog zaposlenog - koji vrši zloupotrebu prava na odsustvo zbog privremene sprečenosti za rad, a zabrana zloupotrebe ovog prava odnosi se na svaku radnju kojom se ovo pravo koristi suprotno razlozima zbog kojih je ustanovljeno.

Poslodavac je u smislu člana 103. stav 5. Zakona o radu ovlašćen i da, ako posumnja u opravdanost razloga za odsustvovanje sa rada (iz stava 1. člana 103.) podnese zahtev nadležnom zdravstvenom organu radi utvrđivanja zdravstvene sposobnosti zaposlenog, u skladu sa zakonom, ali po oceni Vrhovnog suda ovo ovlašćenje poslodavca ne predstavlja obaveznu zakonsku radnju koju poslodavac mora prethodno preduzeti da bi otkazao zaposlenom ugovor o radu na osnovu člana 179. stav 1. tačka 6. Zakona o radu.

Imajući u vidu da su nižestepeni sudovi zakonitost radnje o otkazu ugovora o radu tužiocu cenili pogrešnom primenom člana 103. stav 5. Zakona o radu, a da su propustili da utvrde da li je pravo na odsustvo zbog privremene sprečenosti tužilac zloupotrebio obavljanjem spornih aktivnosti, obzirom na dijagnozu bolesti i terapiju koju je imao, Vrhovni sud je ukinuo obe nižestepene presude i na osnovu ovlašćenja iz člana 406. stav 1. u vezi člana 407. stav 2. ZPP odlučio kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti rečene nedostatke, raspraviti sporna pitanja na koja je ovom odlukom ukazano i doneti zakonitu i pravilnu odluku, imajući u vidu da je teret dokazivanja postojanja radnje koja obrazuje otkazni razlog na poslodavcu, a da je na zaposlenom teret dokazivanja da je imao pravo da takvu radnju preduzme obzirom na zdravstveno stanje i propisanu terapiju, u smislu člana 223. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd